

^१जानन्-ती, [मातुः] ^२सञ्जानन्, [पितुः] प्रतिजानन्, [स्वां गां] ^३जानन्, ज्ञापयन्-ज्ञपयन्-न्ती, जिज्ञपयिषन्-ज्ञीप्सन्-न्ती, [पुत्रं] ^४अनुजिज्ञासन्-न्ती ; ज्ञास्यन्-न्ती-ती, ज्ञापयिष्यन्-न्ती-ती, जिज्ञपयिष्यन्-न्ती-ती, ज्ञीप्सिष्यन्-न्ती-ती, [पुत्रं] अनुजिज्ञासिष्यन्-न्ती-ती ; —
[शतं] ^५अपजानानः, ^C [सर्पिषो] ^६जानानः, [शतं] ^७सञ्जानानः, [सहस्रं]
प्रतिजानानः, [गां] ^८जानानः, [स्वां गां] ^९जानानः, ज्ञापयमानः-ज्ञपय-
मानः, जिज्ञपयिषमाणः-ज्ञीप्समानः, [धर्मं] ^{१०}जिज्ञासमानः, ^D [शतं]

1. ‘कथादिभ्यः—’ (3-1-81) इति इना विकरणप्रत्ययः। “‘ज्ञाज्ञोर्जा’ (7-3-79) इति जादेशे, ‘आडभयस्तयोः—’ (6-4-112) इत्याकारलोपे तुमि च रूपम्। अस्य प्वादित्वेऽपि ‘प्वादीनां हस्तः’ (7-3-80) इति हस्तो न, ‘जा’ इति दीघदिशविधानसामर्थ्यात्। एवं जानानः इत्यत्रापि प्रक्रिया ज्ञेया।
 2. ‘संप्रतिभ्यामनाध्याने’ (1-3-46) इत्यत्र ‘अनाध्याने’ इत्युक्तत्वात्, प्रकृते शानज्-न। आध्यानम्=उत्कण्ठापूर्वक स्मरणम्।
 3. ‘विभाषोपपदेन प्रतीयमाने’ (1-3-77) इत्यत्र शानचो विकलिपतत्वात्, पश्चे शता भवति।
 4. ‘ज्ञाश्रुस्मृदशां सनः’ (1-3-57) इति विहितस्य शानचोऽनुपूर्वके सञ्चन्ते ‘नानोर्ज्ञः’ (1-3-58) इति निषेधात् शता भवति।
 5. ‘अपहवे ज्ञाः’ (1-3-44) इति जानातेः शानच्। शतं अपलपत इत्यर्थः।
 6. ‘अकर्मकाच्च’ (1-3-45) इत्यात्मनेष्वदं शानच्। सर्पिषोपायेन प्रवर्तत इत्यर्थः। ‘ज्ञोऽविदर्थय करणे’ (2-3-51) इति सूत्रेण, करणस्य शेषत्वेन विवक्षितत्वे षष्ठी।
 7. ‘संप्रतिभ्यामनाध्याने’ (1-3-46) इति शानच्। शतम् अपेक्षमाणः, सहस्रम् अङ्गीकुरणिः इति क्रमेणार्थः।
 8. ‘अनुपसर्गज्ञाः’ (1-3-76) इति कर्त्तव्यिप्राये शानच्। उपसर्गसमभिव्याहारे तु प्रतिजानन् इत्येव भवति।
 9. ‘विभाषोपपदेन प्रतीयमाने’, (1-3-77) इति शानज्-विकल्पः।
 10. ‘ज्ञाश्रुस्मृदशां सनः’ (1-3-57) इति सञ्चन्तात् शानच्।
- A. ‘जानन् अनादिविहितानपराधवर्गान् स्वमिन् भयात् क्रिमयि वक्तुमहं न शक्तः।’ वरदराजपञ्चाशति ३.
- B. ‘अनुजिज्ञासतेवाथ लङ्कादर्शनमिन्दुना।’ भ. का. 8. 35.
- C. ‘आत्मानमपजानानः शशामात्रोऽनयद् दिनम्।
- ज्ञास्ये रात्राविति प्राङ्मः प्रत्यज्ञास्त क्रियापदुः॥३॥ भ. का. 8.26.
- D. ‘प्रेम जिज्ञासमानाभ्यः ताभ्योऽशप्सत कामिनः॥’ भ. का. 8.33.